

ANONIMUS

GLASILO Osnove šole OLGE MEGLIČ
Uredništvo: Nina, Ivan, Mojca, Snježana, Ana, Maja, Vida.
Tehnični urednik Sergej

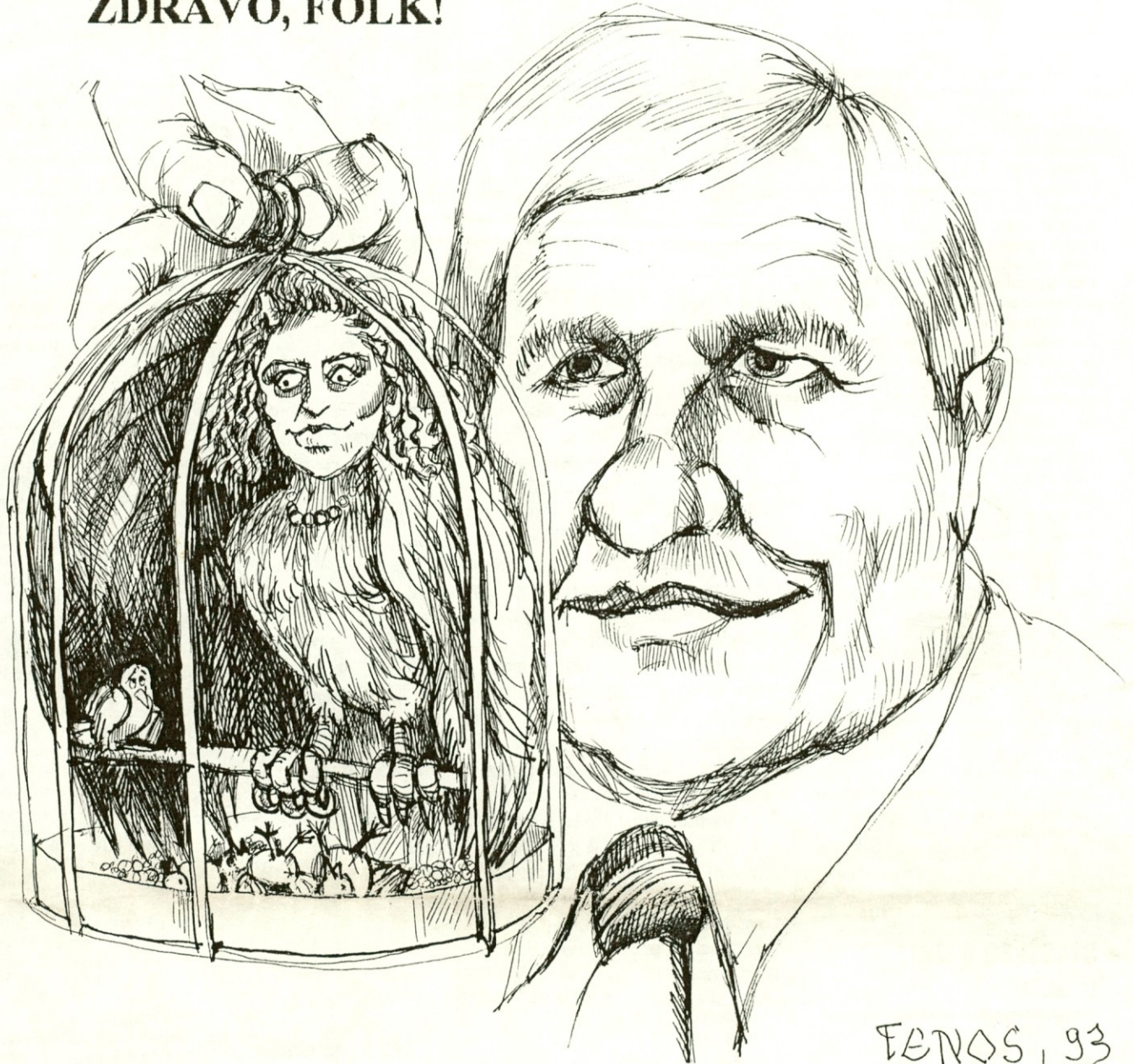
Cena:
50 sir

November 1993
Lektorici: ga. Vera, ga. Vlasta.
Odgovorna urednica: ga. Alenka

ZDRAVO, FOLK!

(samo za učence)

Nalašč nismo napisali živijo folk, ker mi nismo močvirniki, ampak (verjetno) Štajerci. No, bomo nehali trkati na vašo narodno zavest. Gremo k našemu novemu cajtngu. Kot ste verjetno že zasledili, je naslov ANONIMUS. Če ne veste, kaj to pomeni, se obrnite na starejši del uredništva, ki vam bo rade volje povedal, kaj je to. Pomen pa lahko poiščete tudi v latinsko-slovenskem slovarju. Mi (uredništvo op.) smo hoteli še letos Antiarbeiterja, ampak nadrejeni niso bili za to. Pa nič, no! Bo pa ANONIMUS. Kaj vse je v cajtngu, ne bom nakladali. Letos je poteklo 15 let od takrat, ko so v šolo vdri prvi učenci in začeli razbijati šolski inventar. Zato je ta številka cajtnga "posvečena" petnajstletnici naše OLGICE. Dobro se imejte, pa ne se nam sfiksati. To škoduje. Jetrom namreč. O.K., že spet težimo. Samo še to - BERITE TA CAJTNG!

FENOS, 93

Uredništvo

KAKO USTANOVIŠ ŠOLO

Najprej potrebuješ primerno občinsko odločbo in kup denarja, ki ga prispeva občina ali ga napraskáš kje drugje. Dalje potrebuješ prostor, kjer ta šola bo (ne priporočam ti je ustanavljati kar v svoji sobi). Prostor primerno pripraviš: prepleškaš, polakiraš tla, nakupiš stole, mize, table, luči, opremo za stranišča, kuhinjo, jedilnico, zbornico.... Priskrbiš še ostale prepotrebne reči: zemljevide, knjige, grafoskope, epruvete in podobno za pouk kemije, model okostnjaka in nekaj nagačenih živali za biologijo, pa krede, trikotnike in šestila za matematiko... in seveda pepelnike (za v zbornico). To je šele začetek. Moderna šola mora imeti tudi najmanj dve ali tri telovadnice z vso opremo ter seveda učilnici za pouk tehnične vzgoje in gospodinjstva. Naenkrat se ti zazdi, da ne bi bilo odveč imeti nekaj računalnikov, zato jih kupiš. Učenci seveda ne morejo sedeti v pustih učilnicah, zato naročiš zavese (raznih barv, da bo bolj veselo) in v najbližji cvetličarni naročiš rože za na okna v učilnicah. Potem se spomniš na likovni in glasbeni pouk: urediš posebni učilnici, nabaviš za likovnega barve, čopiče, papir, za glasbo pa kasetofon, gramofon, kasete, plošče, zvočnike in za povrh še klavir oziroma pianino.

Ker boš ti ravnatelj (kdo pa drug), se seveda spodobí, da je tvoja pisarna gosposko urejena (vse v stilu!). Če si hočeš naročiti zlati prestol, a ker si bolj skromen, si nazadnje premisliš.

Ne boš verjel, toda vsaka šola potrebuje tudi nekaj učiteljev. Ti seveda ne boš izjema. Za začetek bo dovolj, če jih zaposliš okrog 50. Ne smeš pa pozabiti še na hišnika, čistilke, tajnico, računovodja, kuharice, socialno delavko, pedagoginjo... Vse te ljudi je seveda treba primerno plačati; drugače ti lahko zakuhajo še kakšno stavko, kar ti ne bo ravno v čast. In si že zdavnaj porabil ves denar! Ti pa bi rad še toolikooo napravil! Kot po čudežu nekje spet prideš do denarja in hitro (preden ti ga spet zmanjka) urediš še šolsko knjižnico in klubsko sobo za učence ter kupiš nove računalnike (prejnjí, kupljeni pred pol leta, so med tem že malo zastareli).

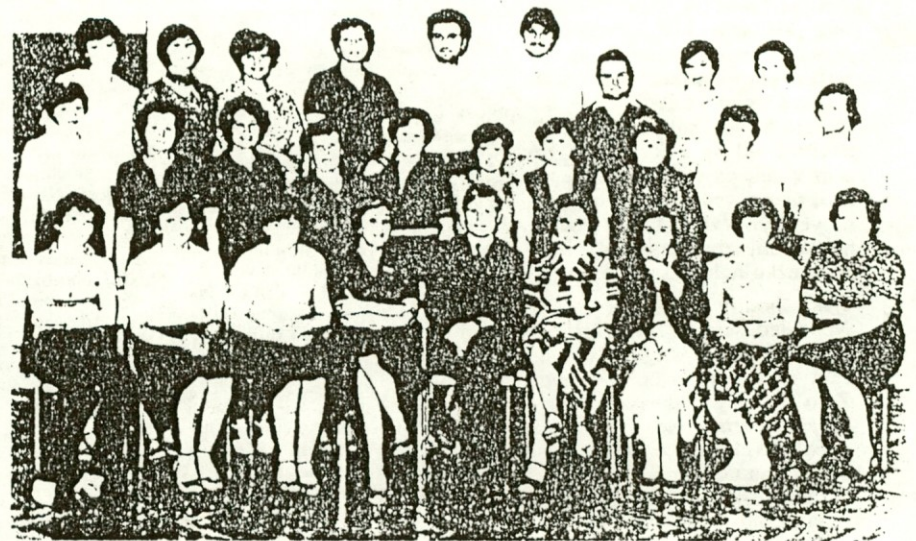
Končno se odločiš, da je vse skupaj že kolikor tolikor za silo in v šolo "spustiš" tiste, zaradi katerih si pravzaprav vse to počel: učence. Ker si mlad in dinamičen in sodoben in demokratičen, jim na sprejemu prirediš pravi show. Seveda moraš pogostiti tudi njihove starše (kavica za boljši vtis). Ker imaš ravno pri roki nadarjene učence, jih hitro zadolžiš, da poslikajo puste stene v učilnicah. Pa se ti zdi, da še vedno nekaj manjka. Seveda! Televizorji v vsako učilnico! Ko jih kupuješ, mimogrede naročiš še nekaj videorekorderjev in dia-projektorjev. Ko pa nakupiš še malo morje videokaset, si že skoraj zadovoljen. Pouk se lahko prične v vsej svoji veličastnosti.

Če si se odločil, da šole raje ne bi ustanavljal, tvoj problem.

Če pa jo boš, ti želim vso srečo!

Nina

P.S.: O tem, kako poteka kakšna "ceremonija", vedo veliko povedati tudi učitelji, strokovni in drugi delavci iz Olgice. Nekateri izmed njih so na šoli že vsi 15 let!

Kolektiv osnovne šole v ustanavljanju

To so: - g. Ervin Hoyer
- ga. Vera Golob
- ga. Olga Zupanič

ga. Lea Kralj
ga. Marija Foltin
ga. Mina Mislavič

ga. Lojzka Rozman
ga. Greta Vaupotič
ga. Cilka Ivanuš

ga. Silva Lačen
ga. Breda Korenjak
ga. Fanika Novak

ga. Marija Belšak
ga. Terezija Mesarič
g. Ljubo Gayzer

ga. Nada Polič
ga. Hedvika Lončarič
ga. Irena Drobnič

MLADI DOPISNIKI OLGICE

LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE

Še danes se rad spominjam vrta. Vedno, ko grem mimo, pokukam, ali bi kje opazil svoje tovarišice. Menim, da so zelo vplivale na razvoj mojega športnega duha.

Zdaj se s smehom spominjam svojega prvega večjega tekmovanja. Kot najhitrejši iz naše skupine sem sodeloval v krosu. Bilo je na stotine otrok iz vseh vrtec. S strahom sem čakal, kdaj se bo oglasila piščalka. Takoj po startu sem začel s sprintom. Bil sem med prvimi tremi. Od daleč sem slišal navijanje svojih prijateljev. Naenkrat sem čutil močan sunek. Padel sem po tleh. Opazil sem, kako drugi tekajo mimo mene. Od žalosti nisem mogel vstati. Oblile so me vroče solze. Razočaral sem sebe, svoje prijatelje in svoj vrtec. Solze so kar naprej tekle in tekle. Takrat sem zaslišal glas tovarišice Radice: "Vstani, ti si naš športnik!"

Ubogal sem. Tekel sem in jokal. Od mojega uspeha seveda ni bilo nič. Nisem mogel prikriti svoje žalosti. Okoli mene so se zbrale naše tovarišice in me tolažile. Po prihod v vrtec pa me je čakalo presenečenje. Postregli so mi z velikim kozarcem soka. Tovarišica mi je obesila okoli vratu medaljo, ki jo je naredila sama. Povedala mi je, da sem jaz zanje najboljši športnik in da bo drugič dobi boljše. V življenju se pač moraš vedno boriti za doseg svojega cilja, nikdar se ne smeš ustaviti na polovici poti. Zadržal sem, da se mi vrača pogum. Ni me bilo več sram neuspeha. Verjel sem, da bom drugič boljši. Zato bom vedno verjel v pregovor, da lepa beseda lepo mesto najde.

Nikola Seničič, 7.b
OŠ Olge Meglič

STARŠI SO DAŽALI BESEDO

Ljudje v življenju marsikaj obljubijo, vendar včasih obljube ne izpolnijo. Kdor obljube ne izpolni, mu rečemo, da je figa mož.

Želel sem si čisto pravega velikega psa. Za to željo so vedeli tudi starši. Obljubili so mi, da mi ga bodo kupili ob koncu šolskega leta. Ves nestrpen sem pričakoval ta veliki tenutek. Vsak dan sem si goreče želel, da bi bilo že konec šolskega leta. Dnevi so vse prepočasni minovali. V mislih sem premleval, kako ime bi bilo primerno za mojega pasjega prijatelja. Po vseh preučevanjih in posvetih sem izbral ime ARO.

Vsak večer preden sem zaspal, sem si želel, da bi že prišel tisti pričakovani dan. Nekega dne, ko sem bil zaposlen z učenjem in nalogami, pa je prišlo tisto veselo sporočilo. Najprej sem mislil, da me vlečejo za nos, saj je do začetka počitnic bil še kak mesec. Ko sem videl, da starša mislita resno, nisem vedel, kaj bi naredil od veselja. Vzela sta me s sabo, naj si sam izberem psička. Imel sem težko nalogo, saj so po pesjaku hodili sami lepi psički. Naposled sem si izbral psička, ki je bil najbolj nagajiv. Stisnil sem ga k sebi in odšel v avto. Zelo je pogrešal svojo pasjo družino, vendar se je po nekaj dneh vživel v novo okolje in se navadil na nov dom.

Tako se mi je izpolnila velika želja in tudi obljuba, ki so mi jo dali starši. Moji starši so bili in so še danes mož beseda. Nikoli ne obljubijo, česar mi ne bi mogli izpolniti.

Matej Marin, 7.b
OŠ Olge Meglič

Prispevek tedna v Raglji - objavljen 30. 10. 1993

KAJ PA JE TEBE TREBA BILO, DETE LJUBO, DETE LEPO...

(Razmišljanje neke mlade Ptujčanke)

Toda dete je prišlo in sicer očetu Francetu in materi Ani. Fantku je bilo ime Francelj. Francelj je z mamo živel v Ptuj. Bil je priden otrok. Stopil je v šolo in bil odličen učenec. Čez nekaj let mu je postalo dolgčas.

Predelal je že vse knjige do konca šolanja. Kaj bo pa zdaj? Mama ni več imela časa zanj, delala je svojo kariero. Prijatelj pa tudi ni imel na pretek. Kdo pa še dandanes mara preveč pametne ljudi (beri piščarke) z dioptrijo deset? In odločil se je, da bo razmislil, kam bi lahko šel.

Najprej se je spomnil na Brzice, ki jih je uredila KID (Komuna interesnih dejavnosti). Ampak zdaj je že jesen in mrzlo je, brrrr. Z Brzicami torej ne bo nič. Potem je pomislil, da bi lahko šel na kak rock koncert. a se je prav hitro spomnil, da koncertov več ni. Saj res, kaj je zdaj z EX vojaškim skladiščem? Francelj je torej razmišljal naprej. Kaj pa, če bi šel v diskoteko Super Li? Ne, slišal je, da (bog ne daj), tako se po Ptuj šepeta, da imajo tam celo mamila. O mamilih pa so mu že v šoli povedali, da je to ajs, fuj in kak. Torej da ni dobro. Potem si je še nekaj časa razbijal glavo, kam bi šel. In ko ni odkril nobene druge možnosti, je šel napisat svoj 304. program za računalnik.

Francelj je predstavnik mladega rodu v Ptuj, ki bi rad kdaj pa kdaj malo zabave. **DAJMO, ODGOVORNI, ZMIGAJTE SE, KAJTI MLADINA JE TEMELJ DRUŽBE IN SOL ZEMLJE.**

PA BREZ ZAMERE!

MOJCA, 7. B.

PEKEL ZA ZAPRTIMI VRATIL...

Nihče si ne more misliti, kako je to hudo, če pride v tuje življenja nekdo, ki ga ne maraš in te izkorišča in nadira. Še zdaj se sprašujem, kaj smo storile, s čim smo si vse to zaslužile?

x.y.

Nikoli v svojih najstniških letih nisem občutila, kaj je to imeti pravo družino, kaj pomeni imeti se rad...

PIKA

MOJE MESTO

Moj rojstni kraj je Zenica. V njem sem preživela najlepši del svojega otroštva. Zaradi vojne in težkega položaja sem morala oditi iz svojega rojstnega kraja.

Zenica je veliko mesto. Ulice so porasle z zelenimi drevoredi. V središču Zenice je velik športni center Bilino polje. V bližini tega centra so zgradili novo veliko naselje Meo-kušnice. Skozi to naselje, teče reka Kočeva, ki se izliva v Bosno. Na njeni levi strani so zgrajeni veliki nebotičniki. Tam je tudi velik kompleks novogradnje Kitajski zid (Kinški zid).

V mojem mestu sta dve veliki blagovnici in veliko število večjih in manjših trgovin. Meni je najlepši del Zenice velik mestni park. V bližini so še gledališče, banka, pošta in glasbena šola. Zenica ima tudi veliko in moderno bolnišnico.

Največja tovarna v Zenici je železarna, zato je bila razvita črna metalurgija. Poleg železarne, ki je zaposlovala največji del prebivalstva, sta tudi dva premogovnika. Levi in desni del Zenice povezuje most. Na levi

strani mostu sta zgrajena dva velika hotela, ki se imenujeta Metalurg in Internacional. V njuni bližini je moja osnovna šola Ivan Goran Kovačič, v kateri sem končala peti razred.

Takrat se je začela vojna in je bil konec mojega brezskrbnega otroštva. Trgovine so bile izpraznjene! Na ulicah več nisem srečala ljudi, ki bi se smehljali. Bili so zelo zaskrbljeni. Niso vedeli, kaj bo jutri. Življenje ni bilo več kot nekoč. Skoraj vsak dan so oglaševali nevarnost zaradi zračnega napada. Po mestu so hodili oboroženi vojaki. Uvedli so policijsko uro. Tudi vode nam je primanjkovalo. Električno so nam začeli izklapljati. Vsak dan so prihajale nove skupine beguncev, ki so bežali pred vojno.

Zaradi težke situacije so se moji starši odločili poslati mene in mojega brata k stricu v Slovenijo.

Tukaj mi je lepo. Hodim v šolo, kjer sem spoznala nove prijatelje. Vsak dan mislim na svoje mesto in na prijatelje, ki so ostali v njem. Največja želja mi je, da bi se spet kmalu lahko vrnila v Zenico. Upam, da se bodo moje sanje nekoč uresničile.

Irena Bilič, 7. a
OŠ Olge Meglič

LETALONOSILKA ARROMANCHES

Z maketarstvom se ukvarjam že dve leti. V tem času sem si ustvaril svoj pogled na nekatere makete.

Posebej pri sru mi je lahka letalonosilka Arromanches. Dobil sem jo od strica, ki jo je kupil v Franciji. V izgradnjo te ladje sem vložil veliko truda, porabil pa sem tudi precej časa. Mogoče mi je prav zato najdražja. Dolga je samo 52 cm, ker je v merilu 1:400. Stavljena je iz 356 velikih in majhnih delčkov. Na palubi je 8 propelerskih avijončkov in 1 helikopter.

Tudi barvne kombinacije te ladje so zanimive. Prevladujeta temno in svetlo siva, dodano pa je tudi nekaj črne barve. Že na prvi pogled opazimo francoske trobojni-

KNJIGE GRADIJO MOSTOVE

V preteklem šolskem letu sem sodelovala na mednarodnem knjižnem kvizu. Geslo je bilo: KNJIGE GRADIJO MOSTOVE. V začetku septembra je bilo zrebanje, na katerem nas je zabaval Vlado Kreslin. Bila sem izžrebana

in za nagrado sem odšla na izlet v Ljubljano.

Tja sem se odpeljala z vlakom že ob 6. uri zjutraj. Odšla sem z gospodom iz mestne knjižnice. Prišli so še otroci iz Murske Sobote, Ribnice, z Raven na Koroškem, iz Maribora in drugih krajev v Sloveniji. Zbrali smo se v stavbi Akademije znanosti in umetnosti. Tam so nam povedali, kako naj bi vse potekalo. Razdelili so nas v skupine po osem otrok. Morali smo iti iskati razne ljubljanske stavbe. Naša skupina je šla iskati Lutkovno gledališče. Kar hitro smo ga našli. Tam nas je pričakal gospod in nam predstavil Lutkovno gledališče Ljubljana ter nas popeljal po njem. Ogledali smo si del vaje za lutkovno predstavo. Najbolj zanimiva je bila PODSTREHA, ki gosti miniaturne lutke — deset centimetrov velike marionete iz zapuščine slovenskega lutkarstva slikarja Milana Klemenčiča. Zelo mi je bilo všeč.

Potem je bilo kosilo, po kosilu pa iskanje zaklada. Naša skupina je bila malo nespurna, zato se je izgubila. Zgrešili smo ulico. Na koncu se je vse srečno izteklo. Spet smo se zbrali na Akademiji znanosti in umetnosti, kjer smo poročali, kako smo preživeli dan. Domov sem prišla proti večeru. Ta dan v Ljubljani je bil super in želim, da bi ga lahko doživelo še mnog otrok.

Živa Ketiš, 4.a
OŠ Olge Meglič

MOJ TRENER

Svoj prosti čas posvečam plesu. Vsi naporni koraki, ki jih preplešem na parketu s svojim plesalcem, so v trenutkih uspeha pozabljeni.

Naše učenje plesa je obstalo na točki, ko je napredek mogoč le ob izkušenem trenerju. Starejši plesalce je treniral gospod Kozar, zato smo ga na videz že poznali. Večkrat sem ga srečala na hodniku in venomer se mu je mudilo v plesno dvorano. Že takrat se mi je zdel nekaj posebnega.

Napočil je dan našega prvega neposrednega srečanja z njim. Prišel je v trenutku naše največje razigranosti. Ob pogledu nanj smo vsi umolknili. Bil je majhen, vzravn, starejši možak. Oblečen je bil v športno majico in zlikane hlače. Glavo so mu krasili osiveli, že skoraj beli, valoviti lasje. Skozi strogo oblikovana očala so se v nas zastrelne živahne, majhne oči. Pritegnile so me njegove drobne, skorajda elegantne dlani. Ne da bi nam kaj rekel, si je obul plesne čevlje, zaploskal z rokami in že se je začelo. Demonstriral nam je prve plesne korake. Ostrmela sem. Po parketu se je premikal kot mladenič, ki je s svojim plesnim izrazom skrival svoja resnična leta. Zamislila sem si primerjavo med njim in dedkom. Neverjetno!

Naši nerodni koraki so se mešali z njegovim prodornim, strogim glasom. Od nas je zahteval

ce, ki delujejo zelo nenavadno. V meni vedno, ko jih pogledam zažari upanje, da bom nekega dne imel še kakšno fancosko bojno ladjo, ki jo bom pristavil k tej.

Tudi sama letalonosilka deluje zelo nenavadno, saj ima kar 41 topovskih cevi. Če ne bi bilo pristajalne steze in avijončkov, bi človek pomislil, da ima pred seboj kakšno fregato ali celo križarko.

Če samo pomislim, kakšno življenje je imela njena prav velika in resnična dvojnica, me kar zbode pri srcu. V času 2. svetovne vojne se je bojevala na francoski strani, potem je odplula v daljno Indonezijo, kjer je dočkala svoj konec.

Čeprav je med mojimi 21 maketami edina ladja, mi je mogoče prav zaradi tega najbolj pri srcu. Zares si zasluži častno mesto na moji pisalni mizi.

Matic Stropnik, 7.c
OŠ Olge Meglič

NAŠE STANOVANJE JE OŽIVELO

Ko omenimo besedo žival, vsi najprej pomislimo na naše štirinožne prijatelje. Vsi jih imamo radi, tudi jaz. Tako zelo sem si zaželela žival.

V Ptuj je bila razstava malih živali. Obiskali smo jo. Na enem koncu dvorane je bil med drugim tudi srečlov. Sodelovala sem in potegnila srečko s številko 625. In kaj se je zgodilo? Zadel sem! Da, prav ste prebrali, zadel. In kaj sem zadel? Morskega prašička!! Od veselja sem se začela smejati. Morskega prašička sem dala v škatlo in jo mahnila proti domu.

Doma smo zanj pripravili primerno bivališče — hlevček.

Miša mi je posebno všeč, ker je črnobela z zelo izrazitimi očmi. Malo je predebela, vendar me to ne moti. Všeč mi je njeno vedenje, to je nekaj posebnega. Kadar grem po stopnicah me že pozdravi s svojim MUK, MUK, MUK... Najprej sem mislila, da to pomeni, da je lačna, vendar nisem imela prav. To njeno mukanje pomeni, da si želi družbo. Kadar ji postrežem s hrano, pride iz hlevčka in se zahvali tako, da se postavi na zadnje tačke in zdi se, kakor da se mi smeje. Njen nasmeh je ljubeč in prisrčen. Ob tem pokaže 4 bele zobe, brez katerih ne more živeti. Njene črnobele brčice so dolge in tanke. Brčice so ji v veliko pomoč, saj bi se brez njih počutila kot brez dlake. S štirimi tačkami si potepta bivališče in si ga uredi po svoje.

Zelo sem ponosna in vesela, ker imam svoje Mišo. Kadar pridem iz šole je stanovanje prazno. Ko pa stopim na nekaj stopnic se iz hlevčka zasliši MUK, MUK. MUK in že imam pri sebi svojo "družbo". Tudi vas pozdravlja MUK, MUK, MUK.

Maja Trafela, 7.b
OŠ Olge Meglič

natančen, čustven pristop k plesu, ki pa ga seveda v tistem trenutku nismo zmogli. Pokazal nam je korake kvikstepa. Že v naslednjem trenutku so po dvorani odzvanjale njegove jezen besede: "Ne gre, ne gre in ne gre!" V tistem trenutku sem spoznala, da bo delo s tako vrhunskim trenerjem, kot je on, zelo, zelo težko. Gospod Kozar je hotel še bolj nazorno prikazati korake. Izbral je plesalke. Zdaj eno, zdaj drugo. Potem sem bila na vrsti jaz. V hipu se mi je orosilo čelo in dobila sem potne dlani. Toda njega to ni motilo. Globoko zaverovan v svoje delo mi je dajal nasvete in z mano izvajal plesne korake. Le kaj si je mislil o meni? Ali je občutil moj strah? Takšna vprašanja so mi rojila po glavi. Ni me pohvalil in ne grajal.

Vsa naša srečanja so še napornejša. Gospod Kozar nam v vsem tem času ni podaril pohvale, pa čeprav smo doživeli uspeh že na prvih turnirjih. Včasih pa začutim, da so v globini njegovih zahtev skrite tudi pohvale, ki si jih mi tako želimo, a jih nikdar ne izreče. Hvala ležna sem mu tudi za ta skrita, neizrečena čustva.

Tina Štrafela, 7. b
OŠ Olge Meglič

INTERVJU Z g. RAVNATELJEM

PLESI BODO, AMPAK.....

Pri tem intervjuju je bilo prisotnih 6 ušes, oči, nog in rok plus x ušes, prislonjenih na vrata. Lastnik enega para ušes, oči, rok in nog je bil seveda g. ravnatelj. Lastnika drugih dveh pa Maja in Mojca. Za lastnike drugih parov ušes pa nam ni uspelo izvedeti. Tokrat smo se odločili za malce drugačen intervju. Namesto vprašanj, kakšna je vaša najljubša barva, jed, pijača, itd. smo se odločili za bolj aktualna vprašanja, ki zanimajo predvsem nas, učence. Koga pa dandanes še zanima barva šumfov našega ravnatelja? Berite!

OLGICA: Gospod ravnatelj, kaj mislite o nazivih gospod, gospa, tovariš(ica)?

RAVNATELJ: Če smo se v demokraciji odločili za naziv gospod, gospa, je prav, da ga uporabljamo. Lep je tudi naziv učitelj, učiteljica.

OLGICA: Kaj naredite, če se učitelj pritoži čez učenčevo obnašanje?

RAVNATELJ: Želel bi, da učitelji sami rešujejo svoje probleme. Imamo pa tudi socialno delavko in pedagoginjo, ki učitelju pomagata.

OLGICA: Recite kaj o kletnem prostoru!

RAVNATELJ: Urejam ga v dogovoru s starši. Globoko prepričan sem, da bomo te prostore ob dnevu šole tudi odprli.

OLGICA: Ali bo možno tu organizirati ples?

RAVNATELJ: Plesi bodo, ampak sem proti temu, da prerastejo v izživiljanje posameznih učencev.

OLGICA: Ali bi lahko tudi učenci prispevali predloge za malico in kosilo?

RAVNATELJ: Strinjam se. To možnost vam bomo dali.

OLGICA: Katere projekte načrtujete za letos?

RAVNATELJ: Izvedli bomo projekt PTUJ -MESTO -MUZEJ. Organizirali bomo pa še naravoslovni in kulturni teden, ekološke taborne, šolo v naravi, rekreativne popoldneve in še kaj.

OLGICA: Kaj menite o agresivnem obnašanju učencev?

RAVNATELJ: Mislim, da nas je na šoli preveč in da bomo v naslednjih letih vpisovali samo po tri oddelke. Je pa na šoli veliko dobrih in pridnih učencev.

OLGICA: Ste zadovoljni s kolektivom?

RAVNATELJ: Sem, ker smo delaven kolektiv in ker vemo, kaj hočemo.

OLGICA: Kaj mislite o bivših učencih naše šole?

RAVNATELJ: Izjemno vesel sem, ker so mnogi naši učenci danes že priznani delavci, celo znanstveniki, uspešni dijaki in študentje.

OLGICA: Katere glasbo imate radi? Vam je všeč glasba mladih?

RAVNATELJ: V mladosti sem oboževal Beatle, danes rad poslušam prijetno glasbo, Metalika me pa utruja.

OLGICA: Ste bili zadovoljni s prvim šolskim dnevom?

RAVNATELJ: Trudili smo se, da bi bilo za vsakega nekaj. Precej je bilo odmevov na težjo glasbo. Meni pa je všeč, da se naši bivši učenci ukvarjajo z glasbo in zato sem jih povabil, čeprav se mi zdi njihova glasba preagresivna.

OLGICA: Napoleonov čas je bil zelo razgiban. Kako bi v njem živeli vi?

RAVNATELJ: Vojščak ne bi bil, raje boem.

OLGICA: Ste radi ravnatelj ali bi bili raje kaj drugega?

RAVNATELJ: Za učitelja sem se odločil že zelo zgodaj. Svoje delo opravljam z veseljem, ker lahko svoje ideje preko dobrega kolektiva in z dobrimi učenci tudi uresničim.

Maja in Mojca

NAJ UČENCI OLGICE ...

Vsaka šola se rada ponaša z učenci, ki so bili vredni, da bi jih vpisali v Zlato knjigo, kakor je bil vpisan Prečeren. Zaenkrat je pri nas še nimamo. Vam pa predstavljamo seznam učencev, ki so se vse razrede izdelali s peticami.

V prihodnji številki časopisa pričakujte pogovor z enim izmed njih.

Uredništvo

LETONJA BRIGITA
SPRAH VALERIJA
BOMBER DOMINIK
JANŽEKOVIC PETJA
BEZJAK MOJCA
PETROVIČ VLADIMIRA
STANIŠIČ DANIELA
WEINGERL VESNA
ERLIH SAŠA
PISEK BORIS
HRENKO KLAUDIJA
PAVLIČEV MIHAELA
ROJKO DOMINIKA
SLAVINEC DUŠAN
KRIŽE KATJA
PODHOSTNIK KLAUDIJA
ŽMAVC JANJA
KOLARIČ KATJA
ROTVAJN LEJA
VALANT NADA
ČEH DEJAN
BERLIČ HOJKA
SLODNJAK BARBARA
JURGEČ VOJKO
BOMBOK SERGEJA

GRGUR BOŽANA
ČREŠNJEVEC ANDREJA
HERAK MATEJA
ALIČ GREGOR
ROGINA UROŠ
TROP MELITA
GABROVEC DAVORIN
ŽURAN BORUT
PERIČ MAJA
SIMONIČ ALENKA
VODA ALEŠ
JURGEČ MATEJA
KMETEC TEA
ŽNIDARIČ IRIS
HABJANIČ POLONCA
SLAVINEC ALENKA
ZAVEC DUNJA
TONEJC JERNEJ
MAJNIK MAJA
GRAMC UROŠ
HODNIK ALEN
MILOŠIČ JANJA
PANIČVAR NATAŠA
JAGARINEC ALEŠ
LEŠNIK MARKO

BEZJAK KLAUDIJA
JANŽEKOVIC JANJA
MASTEN MIHA
ŠMIGOC UROŠ
BELŠAK KATJA
KOLAR JELKA
MAJČEN PETRA
NOVAK MITJA
NEUDAUER TOMAŽ
PERNAT ANDREJ
ČAČKOVIČ NATALIJA
EINFALT ŽAKLIN
MLINARIČ DANICA
PERKO TINA
PULKO NATAŠA
OSTERMAN SAŠA
ERJAVC SILVO
BRLEK VESNA
ŠOŠTARIČ DALIDA
ČAČKOVIČ JOSIP
KORENJAK ALJOŠA
MATJAŠIČ ALEKSANDER
ROSIČ VITKO
KOSTANJŠEK LUČKA
VOLK LARISSA

GORIŠEK TOMISLAV
KORENJAK DARJA
PRELESNIK MATEJA
VAUPOTIČ JELKA
ZOREC SABINA
TOPLAK TOMAŽ
VIDOVIČ MITJA
BOTOLIN MAJA
FILIPIČ VLASTA
KOROŠEC TATJANA
PERKOVIČ EDITA
PRELESNIK MOJCA
ŠTEBIH KARMEN
GAVEZ BOJAN
KOCIPER BORUT
BABUSEK MARJETA
PRELOG SANJA
ŠNEPF BLANKA
PAVLIČ BOŠTJAN
SAVIČ DAVOR
TOVORNIK ALJOŠA
BEZJAK JERINA
KOKOL VANJA
KOSTAJNŠEK MAJA
PETROVIČ VIDA

SENČAR NATAŠA
VIDOVIČ NATAŠA
ŽLEBNIK ALENKA
ŠERUGA ZDENKA
PETROVIČ BORUT
IVANUŠA NATALIJA
KOKOL ALENKA
ŠTUMBERGER LEONIDA
VRABIČ MARJETKA
LAČEN GREGOR
MATJAŠIČ ROMAN
ARTENJAK HELGA
ČREŠNJEVEC DARJA
RIBIČ KARMEN
VARGIČ MATO
KOŠTOMAJ DUŠANKA
KOVAČEC LILJANA
PETROVIČ BARBARA
SLODNJAK NATAŠA
ŽMAVC LIDIJA
CESTNIK MATEJA
ŠALAMON MATEJ
SKREBOT IGOR
HVALA BRIGITA
ZAVRNIK MILENA

KOROŠEC BOŠTJAN
BELŠAK TAMARA
IVANUŠA VESNA
KOGEL BRIGITA
ROJKO IRENA
ŠKRABER PETRA
FENOS ALEKSANDER
JUNGER DUŠKA
TOVORNIK ROMANA
ERCEGOVIČ ROMANA
HOLC LIDIJA
JAMNIK PETRA
PETROVIČ BLANKA
ŽNIDARIČ MELITA
DOKL DEJAN
DOLINAR MAJA
ŠORLI SERGEJA
GRAJŽL SAMARKANDA
BERLIČ KLAS
ŠALAMUN DANIEL
LANGERHOLC LORENA
CIGLAR ALEKSANDER
KOVAC BOGDANA
SKREBOT MAJA

T	L	M	N	A	R	U	V
K	Ž	O	L	M	T	E	J
I	K	Š	O	L	I	R	A
P	E	T	N	A	J	S	T
L	E	T	T	E	V	S	Š
A	B	C	P	O	V	E	M
Č	D	V	A	M	E	F	G
D	A	H	I	J	K	L	M
N	O	P	J	E	R	S	Š
T	V	Č	A	S	I	H	U
V	Z	Ž	A	B	Z	A	C
Č	D	E	U	M	R	E	T

V črkovni mreži poišči geslo!

Izpiši ga!

-----,-----

ANKETE

KAJ MISLIJO O ...

KRONIKE

kroničnega pesnika

O KRONIČNIH

pedagoških kronikih

in njihovem kroničnem obnašanju

Rubrika s tem dolgim naslovom je namenjena učiteljem in drugim delavcem šole. Skozi kratke pesmice bomo "obdelali" vsakega od njih, v vsaki številki po nekaj. Ob koncu leta bodo vse te pesmice, če bo vse po sreči, izšle v drobnih knjižici. Učitelje pa prosim, naj ne pozabijo na smisel za humor in naj ne vzamejo vsega preveč zares. Kot je že lani zapisala Jelka: "Vsi ste še kar za silo!" Tokrat sem izbrala nekaj najbolj značilnih: ga. Majdo Švagan, g. Miša Potočnika, ga. Magdo Damiš, g. Dušana Lubaja, ga. Leo Kralj. Kdo je kdo, presodite sami!

V razred stopi, okna brž prešteje,
deli z dva pa pomnoži s tri,
pogleda v redovalnico, da kri ti zledeni,
saj misliš, da boš vprašan ti.
A Miško kar naskrat si premisli,
še dalje on številke kombinira;
že si oddahneš, toda joj, prekmalu!
Pred tablo prideš, čisto si iz tira.

Kot pravi raper po razredu poskakuje,
z rokami kriči in že spet sprašuje -
v srjaci s kravo na rokavu
zgodovino v zvezde kuje.
Če pa miru v razredu ni in ni,
naš Dušan brž spregovori:
takoj nam cel bonton razloži,

da nam je kar toplo pri koži.

Uživa v Mozartu, Beethovnu, Bachu,
učence rada bi držala v strahu.
Zato od dnevnika nikoli se ne loči,
včasih z njim po mizi poč, i,
večinoma pa pridno vanj vpisuje.
Domov odprt si nese dnevnik in penkalo
(morda doma se koga vpisati bo dalo),
saj to je stvar zelo pomembna.

Naša Lea bolje da bi barve spila,
da čopiče bi vse poskrila,
kot pa da se z nami muči,
da si glasilke svoje uničuje,
samo da nam lahko kraljuje
na vzvišenem umetniškem prestolu.

V teh letih bi lahko že ugotovila,
da NAS že ne bo kaj dosti naučila.

Zbudi jo zjutraj mož s trobento,
obleče se, poje polento
in že hiti Pitagora razlagat.
Učenci že stojimo kot vojaki -
pri njej je mir, kot ni pri uri vsaki
(za matematiko smo včasih res bedaki).
P.S.: sedaj trobento tudi prvi sin igra,
kmalu bo plehmuzika pri njih doma.

Loteva se jih
kronična pesnica N.M.

Prihodnič na obdukcijski mizi: ga. Vlasta Mlinarič, ga. Darja Lipovec, ga. Slavica Marušek, ga. Tatjana Širec in kuharice.

NAJBOLJ POGREŠANI LANSKI OSMOŠOLCI:

Ja, to je res malo žalostno. Mislim to, da čas tako hitro teče. Mene na primer čaka le še slabo leto mukotrpne garancije v dobri stari Olgici, potem pa se bo začelo še bolj zares v gimnaziji. Tega me je kar malo strah. Saj veš: prideš tja, buljiš kot nedolžna ovčka, po možnosti ne poznaš nobenega od novih sošolcev; kot zakleto tvoj razred dobi najbolj groznega razrednika in vse je strašno in oh in ah. Približno tako kot takrat, ko smo prvošolčki prvič trepetali pred vrati Olgice. Sedaj, ko smo se tu že dobro udomačili, pa moramo začeti vse znova. Pa kaj hočeš, vsega je enkrat konec. To se bo zgodilo meni, tebi in se je dogajalo že mnogim generacijam pred nami (navsezadnje je Olgica stara že 15 let!).

Kaj pa lanski osmošolci? Ali njih kaj pogrešamo? Učence višjih razredov sem povprašala, koga izmed njih najbolj pogrešajo. Ob tem se je kar samo zastavilo vprašanje, koga pogrešajo najmanj.

Anketirala sem fante in dekleta (enakopravnost). Ni bilo nujno, da je punca imenovala kakega fanta ali obratno (saj ti je lahko žal tudi pripadnikov istega spola). Dobila sem približno sto odgovorov, ki pa jih nisem razvrščala po

spolih. Lestvice najmanj pogrešanih lanskih osmošolcev nisem dala v objavo zaradi obzirnosti in zaradi možnosti atentata, čeprav ni bila nič manj zanimiva.

KDO	ODGOVOROV	ZAKAJ/ najzanimivejši odgovor
NIHČE	28 %	Brez njih smo glavni!
PETER ZOREC	14 %	Ja nekoga moram imenovati, ne?! Tak, za foro.
MARIŽANA CAFUTA	14 %	Imel je dobre fore.
DANI JOKHADAR	7 %	Ha, ha, ha! (odgovoril Zimrajh)
JANA SKAZA	7 %	Brezveze.
ALEŠKA DOLENC	7 %	Kaj me gnjaviš!
ALEN HODNIK	4.7 %	Moja kolegica.
SIMONA GOSAK	4.7 %	Saj so bili fora (ha, ha, ha).
VSI	4.7 %	(Odgovori niso bili prevedeni v knjižni jezik)
NE VEM	2.3 %	
OSTALO	6.6 %	

NINA ★★☆☆

INTERVJU S SAŠOM

Bil je lep dan, ko sva odšli k Sašu na majhen klepet. Sedeli smo v salonu in klepetali o različnih stvareh. Največ smo se pogovarjali seveda o šoli.

- Tudi ti si bil včasih učenec naše stare Olgice. Katerega leta si prvič prestopil prag šole, se pravi, kdaj si šel v prvi razred?

Najprej se je prijel za glavo in ni se mogel spomniti, nato pa nama je njegova mama zaupala, da je to bilo leta 1978. Kateri učitelj oziroma učiteljica, ti je najbolj ostal/a v spominu?

Ga Poljanškove se res zelo rad spominjam.

- Si že v osnovni šoli hotel postati tako cool frizer kot si zdaj?

Ne, sploh ne. Frizerstvo sem jemal samo kot hobi.

- Kakšne poglede na osnovno šolo imaš sedaj, ko že imaš poklic?

Ni to več to, kar je bilo včasih.

- Za hip pustimo odnose do šole... Veliko rišeš. Med drugim so tvoje slike na naši šoli. Kaj praviš na to, zakaj nisi postal npr. SLAVNI FENOS SLIKAR?

Kaj veš, mogoče še bom. Sedaj pa nisem zato, ker nisem naredil sprejemnih.

- Je gospa Kraljeva pripomogla k temu, da tako dobro slikaš in rišeš?

Ja, nekaj malega že.

No, zahvaljujeva se ti za ta prijeten klepet in lepo karikaturu. Pa ne pozabi, da si na šoli vedno dobrodošel.

ADJO.

SAMO ZA VAS PRIPRAVILI SNJEŽANA & ANA

Anketirali smo učence od prvega do četrtega razreda.

Vprašanja so se glasila:

1. Kaj misliš, koliko je stara naša šola?
2. Kaj ti je v šoli všeč?
3. Kaj ti v šoli ni všeč?
4. Kaj misliš o počitnicah?

Odgovori:

1. Šola je stara sto let.
2. V šoli mi je všeč računalništvo.
3. V šoli mi ni všeč to, da se moram učiti.

Vid, 2.c

1. Petdeset let.
2. V šoli mi je všeč pouk.
3. V šoli mi ni všeč angleščina.

Iva, 2.b

1. Šola je stara pet let.
2. Všeč so mi pokali.
3. Ni mi všeč, da podstavljajo noge.

Minja, 1.a

1. Stara je osemdeset let.
2. Zelo mi je všeč naša učiteljica.
3. Ni mi všeč angleščina.

Anja, 2.c

1. Mislim, da je naša šola stara šestdeset let.
2. V šoli mi je všeč ravnatelj.
3. Niso mi všeč smeti.

Marko, 2.c

- Želim si, da bi se počitnice še nadaljevale, ker bi lahko dalj časa telovadila ter hodila na sprehod, pa še mama bi bila doma.

Polona

- Še bi rada igrala igrice na računalniku.

Petra

- Ne želim, da bi se nadaljevale, ker mi je bilo doma tečno, sestra mi nagaja, pa pospravljati moram.

Jure

- Želim nadaljevanje, ker sem lahko pri babici.

Ina

- Želim daljše počitnice, ker se rada potepam.

Marjana

- Bilo mi je dolgčas, pa tudi naučil se ne bi nič.

Tomo

- Želel bi si nadaljevanje, da bi se lahko še igral in se vozil s kolesom.

Lino

- Še bi bil doma, ker ne rabiš računati, pisati in odgovarjati na vprašanja.

Renato

Šola je javna stavba, v kateri se učimo in naučimo razne stvari od računanja do pisanja.

Učitelj te uči. Prej se je učil on, zdaj pa ti in on te sedaj uči, kar se je prej on. Tako je nastal tudi pogovor: Vaja dela mojstra.

Leja, 4.b

Anketo sta pripravili Snježana & Ana

DINOZAVROMANIJA GRE MIMO MENE

Ko je že ves svet in vsa Slovenija ponorela za dinosavri, smo lahko potešili našo radovednost tudi Ptujčani.

Začuda so tokrat naši vrli prevajalci prevedli JURASSIC PARK v sprejemljiv prevod. Sicer pa je dinosavromanija zajela srce Amerike tudi Evropo in Slovenijo; na film nam ni bilo treba čakati dve leti. Vse lepo in prav, toda ko stopiš v naše trgovine, kioske, itd., se ti zazdi, da si v času Kremenčkovih... Povsod sami dinosavri ... Zdaj pa še o filmu, ki je povzročil toliko navdušenja za dinosavre. Film se, kot veste, imenuje JURASSIC PARK. Režiral ga je večni otrok in mojster režije Steven Spielberg. Slava mu! Filmski dinosavri se premikajo tako živo in resnično, da človek pomisli, da so pravi. Zgodbe same in glavnih igralcev ne bomo ponavljali, saj vam je to že znano, tudi če niste gledali filma. Iz medijev seveda. Zgodba je dobro zastavljena, čeprav se mi ne zdi preveč prepričljiva. Da bi znanstveno lahko ustvarili dinosavre? Dajte no! To še nekaj časa ne bo možno. Film se mi ne zdi pretirano grozen, za prav majhne otroke pa verjetno res ni. Ni mi pa všeč to, da se glavni junaki izvečejo le za las. Vedno jim z veliko božje pomoči uspe uiti. Potem pa spet akcija - bum, tresk, aaaa, uuuu, itd. Preživeli smo še en zelo komercializiran film, ki smo ga čakali 65 milijonov let...

Mojca

Večno PRVI

KUŠTRAVCI IZ LIVERPOOLA

THE BEATLES

Naj osvežimo spomin. Poleg Johna Lennona so skupino sestavljali še Paul McCartney, Ringo Starr in George Harrison. Vsi štirje so bili rojeni v Liverpoolu. Lennon 9. oktobra 1940, McCartney 18. junija 1942, Starr 7. julija 1940, Harrison 25. februarja 1943. Sicer pa, oglejmo si prelomnice skupine:

1956-McCartney, Lennon in Harrison ustanovijo skupino THE QUARRYMEN.

1961 - pod imenom THE BEAT BROTHERS v Hamburgu izdajo prvo ploščo s skladbo My Bobby. Z njimi nastopajo še Tony Sheridan, Stuart Sutcliffe in Pete Best.

1962 - si nadenejo ime THE BEATLES. Umre Sutcliffe, Sheridan jih zapusti, Besta zamenjajo z Ringom Starrom. Izdajo prvo malo ploščo s skladbo Love me do. 17. oktobra prvič nastopijo na britanski TV.

1963-prejmejo prvo zlato ploščo za She Loves You. Izdajo prvo malo ploščo v ZDA-Want To Hold Your Hand.

1964-prvič obiščejo ZDA, tam izdajo album Meet The Beatles in nastopijo na TV v Ed Sullivan Show. V Britaniji izdajo ploščo s skladbo Can't Buy Me Love - 1.000.000 izvodov je bilo naročenih še pred izdajo!!!! Posnamejo svoj prvi film A Hard Day's Night.

1965-prejmejo priznanje angleške kraljice. Posnamejo drugi film z naslovom Help!

1966-zadnjič nastopijo v živo, in sicer v San Francisco.

1967-v Ameriki in v Britaniji izdajo album Sergeant Pepper's Lonely Heart Club Band. Prodajo več kot sedem milijonov izvodov.

1968-izdela album The Beatles -dvojni. V prvem tednu po izdaji prodajo dva milijona izvodov. Tega leta ustanovijo

1965: Slavnostni Beatlom - Johnu, Paulu, Georgeu in Ringu - je kraljica na svoj rojstni dan podelila odlikovanja. Stanstvo v Redu Britanskega imperija.

svojo gramofonsko hišo-Apple. Posnamejo prvi TV film - Magical Mystery Tour.

1969-posnamejo zadnjo malo ploščo The Ballad of John and Yoko in zadnji album Abbey Road.

1970-izide album Let it be (posnet pred Abbey Road)

Beatli so doslej najuspešnejša skupina vseh časov. Doslej so prodali več kot sto milijonov (10⁸) tako malih kot velikih plošč. Na žalost pa so se leta 1970 odločili, da bo vsak šel svojo pot (beri, da so razpadli): Nekateri so jim ponujali sanjske vsote denarja, da bi spet nastopili skupaj, vendar se je vse končalo s smrtjo Johna Lennona, 8. decembra 1980. Ubil ga je fanatičen oboževalec (beri norec). Po Lennonovi smrti je njegove skladbe izvajala njegova žena Yoko Ono.

To je bil kratak pregled njihovih uspehov. Že toliko, da si osvežite spomin, kajti v resnici bi potrebovali vse in vse, da bi preštudirali in spoznali vse podrobnosti o njihovem delu. Toda pomembna je njihova glasba, ki je res ni mogoče pozabiti, saj so se Beatli z zlatimi črkami zapisali v zgodovino.

Pa še to: Ali veste, da Beatli v živo niso NIKOLI igrali več kot 25 min.?

Ali veste, da je Paul McCartney levičar, tako da sta na odru lahko Paul in John stala blizu drug drugemu.

P.S. Če 1. novembra niste hodili preveč po britofih, ste imeli možnost gledati THE BEATLES day na kanalu MTV.

MAJA

NOJLA

Na začetku en lep pozdrav. Verjetno ste že bili seznanjeni s tem, da smo letos v šoli naredili šolsko glasbeno lestvico. Pri glasovanju so sodelovali učenci od 1. do 8. razreda (učiteljice tudi). Porabili smo kar nekaj časa, da smo dobili naslednjo lestvico:

1. Rape me - NIRVANA
2. House - ARTIFITIAL PUSSYS
3. Mr. Vain - CULTURE BEAT
4. Will you be there - MICHAEL JACKSON
5. Troops of doom - SEPULTURA
6. One - METALLICA
7. No limit - 2 UNLIMITED
8. Gate na glavo - ZORAN PREDIN
9. Could it be magic - TAKE THAT
10. Hare Krishna - TRANSLE DANCE

Snježana

BOK !

Pisali bova o muziki od rocka do punka. Kot prvo bova predstavili skupino iz Laškega: IT'S NOT FOR SALE... Uživajte!

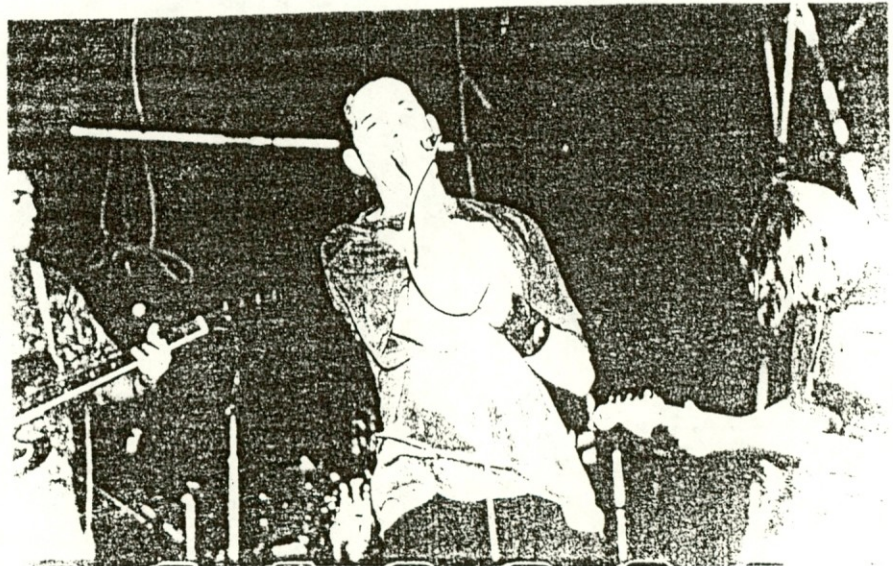
IT'S NOT FOR SALE

...story...

Začetki banda segajo v leta 1989, v čas razpada UJETNIKOV SVOBODE, ki so v precejšnji meri vplivali na nastanek novega banda v Laskem -It's not for sale. V svoji prvotni postavi je band deloval kot trio, v glasbenem prostoru pa je zasedal mesto melodičnega HC-a. Spomladi, leta 90, je band posnel štiri pesmi, ki so nekaj mesecev kasneje izšle pri mariborskem FRONT ROCK-u. Takoj zatem je sledila menjava kitarista, to pa ni vplivalo na sam zvok banda.

Do konca leta 91 so It's not for sale nadaljevali pot, ki so si jo začrtali po Sloveniji, hkrati pa tudi nastopajo po Avstriji in bivši Jugoslaviji.... V Sloveniji so v tem letu igrali na

NOVEM ROCKU 2000, med večjimi koncerti pa velja omeniti še nastope z ALICE DONUT, FUGOZ, MDC, TAR BABIES. Slišali pa ste jih lahko tudi na Ptuj, 25. junija -NO BORDER JAM- je ful mega.

No, veliko spremembo je band doživel na začetku leta 92. Bobnarju in kitaristu (iz prvotne zasedbe) sta se pridružila nov basist in pevec. S to postavo se je band do končno preusmeril iz prvotnega HC-a v trše, bolj ritmične vode post HC-a. V zadnjem obdobju je band izdal promocijsko kaseto z garažnimi demo posnetki, kasneje je ena izmed pesmi izšla na CD-ju ANTI WAR ACTION...

Prihodnjič: G.R.B

VIDA & ANA

- 1.) Poišči čim več besed, sestavljenih iz črk
O L G I C A

Vsako črko v vsaki besedi lahko uporabiš le enkrat.

Npr. gol

- 2.) Na sredinsko črto pride beseda, ki je smiselno povezana tako z besedo na desni strani kot s tisto na levi.

Npr. GRAMOFON _____ ŠIVILJA bi na črto prišla beseda IGLA.

METULJ _____ TANK
OBRAZ _____ GLASBA
HIŠICA _____ SOBOTA
JEČA _____ ORGANIZEM

HOROSKOP ...

NAGRADNA IGRA

LOGIČNA NALOGA

Napotki :- preberi nalogo (tako pravijo vsi učitelji)
- ne delaj razpredelnice s + in - (kot Albin)
ali s DA-ji in NE-ji
- izmeri si čas reševanja in me premagaj
(jaz jo rešim v dvajsetih minutah)
- čakajte na naslednjo nalogo v naslednji številki

Maja

(peta na letošnjem državnem prvenstvu - opomba urednice)

Pet starejših mož, silih hrupa civilizacije in svojih žena, se je odločilo, da si vsak zase postavi hišico na samotnem otoku Pacifika. Vsak od njih hoče živeti v miru, vendar ne preveč oddaljen od svojih sosedov, zato si na obali zgradijo hiše v vrsti, oddaljene druga od druge okrog sto metrov. Vsi so različne narodnosti in njihovi okusi se zelo razlikujejo, kar se vidi po tem, da so si hiše različno obarvali, da vsak pije drugo vrsto pijače, ima različne živali za hišne ljubimce ter ima različne kadilske navade.

- Francoz najraje uporablja njuhanec.
- Zebra domuje v črni hiši.
- V vrtu kadilca cigaret vidimo pava.
- Med pivcem ruma v zeleni hiši in pivcem čaja stanuje kadilec pipe.
- Romun pije le mineralno vodo.
- Levi sosed Romuna ima osla, njegov naslednji sosed pa je Grk.
- Med kadilcem cigar in kadilcem cigaret stanuje kadilec pipe.
- Romun stanuje v srednji, rdeči hiši.
- Egipčan kadi cigarete. Njegova hiša stoji med rdečo in Francozovo hišo.
- Moški zraven rumene hiše pije mleko.
- Kanadčan kadi samo cigare.
- Lastnik kože pije kavo.
- Osel živi med rdečo in modro hišo.

S pomočjo teh podatkov lahko v kratkem času odgovoriš na dve vprašanji: kateri od stanovalcev otoka žveči tobak in kateri ima za družabnika medveda?

NAGRADNA IGRA

Odločili smo se, da bomo imeli za vas slastno presenečenje. Samo malo se potrudite, napnite oko.....in že je odgovor tukaj. Napišite ga na listek ter odgovor oddajte v knjižnici, kjer bo na vas čakala lepa škatla. Ja, nagrada.. Ena slastna pizza - dobra; najboljša v pizzeriji SLONČEK.

Vprašanje: hitro si oglejte sliko in napišite, kdo je na njej... Čaka vas pizza, ne pozabite..., splača se! Samo malo sreče pri žrebu in seveda pravilen odgovor...Adijo do prihodnjič!

Uredništvo

OVEN

Ta teden naj bi bil eden najlepših v vsem tvojem življenju!

Razen tega, da boš SL test pisal zelo dobro, te čaka še kup presenečenj. Kljub temu ne popusti v šoli!! Tvoja št. je 4.

BIK

Začel si popuščati v šoli, ne?? Zakaj le?

Tvoja ljubezen, ki misliš, da te sploh ne opazi, budno vrti oči za tabo. Pusti se presenetiti. Tvoja št. je 6.

DVOJČKA

Zdaj je priložnost, da se naučiš vsega, kar si zamudil. Hitro knjigo v roke, ne bo ti škodilo. Dobro ti bo šlo na področju zgodovine in zemljepisa. Ne pozabi na zmenek. Tvoja št. je 14.

RAK

Moraš se sprijazniti z nerazporejenostjo, ki je pač v znaku. Naredi nekaj koristnega, ne razmišljaj o

posledicah. Morda se ti obeta uspeh. V petek bo cool. Tvoja št. je 12.

LEV

Ja, preveč misliš na dogodke, ki so se zgodili prejšnji teden.

Svet se ne vrti okoli tebe, marveč gre kar hitro naprej. Spremeni vsaj eno stvar (npr. na novo si ovij matematično knjigo). Tvoja št. je 15.

DEVICA

Če delaš, delaš v družbi. Tega pa pravzaprav nisi vajen.

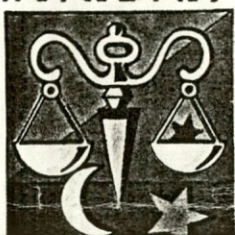

Nimaj moči, da bi naredil kaj sam. Potrudi se, uspelo ti bo!! Tvoja št. je 30.

TEHTNICA

Sploh ne najdeš prave besede in skrbi te, kako boš opravil delo,

HOROSKOP

ki ti ga je naložila mama. Prepusti se svojemu znanju, zaupaj sam sebi. Uspelo ti bo, če boš natančen. Tvoja nova ljubezen bo hitro pozabljena. Srečna št. je 56.

ŠKORPIJON

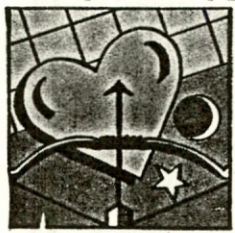
Tvoj odhod od doma (ali k

bolni sestrični, sošolki) bo povzročil spremembe doma. Potrudi se, da se boste razumeli kot prej. Prilagajaj se jim (ne ravno pri vsem). Srečna št. je 7.

STRELEC

Streljaš, ampak ne zadeneš. Potrebno bo malo več volje in truda. Spomni se svojega

starega prijatelja, ki si ga zanemaril. Če se boš potrudil, bo spet vse cool ful, kot je bilo prej. Bodi pozoren, uči vse, ker se bo zgodilo v sredo. Tvoja št. je 2.

KOZOROG

Ti, ti in še 1x ti. Povsod bi rad bil glavni, povsod samo ti.

Se ne zavedaš, da so še drugi okoli tebe? Ne bodi sebičen, daj priložnost tudi drugim. Tvoja št. je 0.

VODNAR

V ljubezni se ne bo kaj posebnega zgodilo.

No, osmešil si se pred osebo, ki te že dolgo obožuje. Več kot nor/a je nate. Bodi takšen, kot si bil prej. Spomni se na starega prijatelja, ki je osamljen. Tvoja št. je 27.

RIBI

Ne išči trenutnih sprememb, pusti jih na miru.

Zaplavaj po starem, ne pozabi na učenje, seveda pa ne pretiravaj. Četrtek bo ful mega dan. Tvoja št. je 48.

Medve

ŽIVLJENJSKA PROBLEMATIKA

Vsak človek se kdaj pa kdaj sreča s kakšnim nerešljivim problemom. Da bi si te probleme malo olajšali, ste nam nekateri zaupali, željo, da bi vam kaj pametnega svetovali. To smo tudi naredili. Upam, da boste zadovoljni z odgovori.

1. Ati mi samo teži zaradi pospravljanja sobe. Kaj naj naredim? Kopriva
Probaj. Full se potruži in jo pospravi.

2. Kako naj osvojim punco? Milan
Pogovarjaj se z njo. Bodi cool, pa ne delaj se preveč pametnega.

3. Kako sem prišla na svet? Teja
Štorklja te je prinesla.

4. Mučijo me raparji in tehnologi. Sandra
Zapri oči, ko jih vidiš.

5. Zakaj imamo 20 minutne odmore? Bojan
Zato, da si med urami malo odpočijemo.

6. Zakaj imamo sree? Andreja
Zato, da se lahko zaljubiš.

7. Zakaj je svet na Zemlji? Urška
Zato, ker je Zemlja na svetu.

8. Zakaj imam tako velike težave z matematiko? Brumen
Tudi Einstein jih je imel.

To je bilo vse za danes. Nova vprašanja postavljajte v knjižnici.

Večno zvesta pomagalka

Rešitev logične naloge:

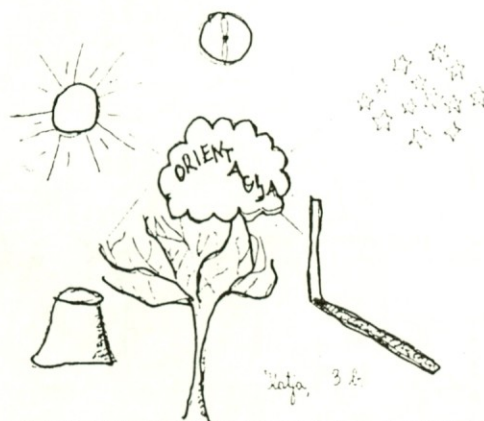
vrstni red hiš	1.	2.	3.	4.	5.
barva hiše	modra	zelena	rdeča	rumena	črna
narodnost	Grk	Kanadčan	Romun	Egipčan	Francoz
žival	koza	osel	medved	pav	zebra
kadilska navada	tobak	cigara	pipa	cigareta	njuhanec
pijače	kava	rum	mineralna voda	čaj	mleko

Odgovor: Grk žveči tobak, Romunov družabnik pa je medved.

Izlet

Vzemi čevlje-
gremo na potep.
Vzemi kapo,
gremo na izlet.
Gremo v gore,
gremo k reki.
Juhuhu,
gremo na izlet!

Eva, 3.c

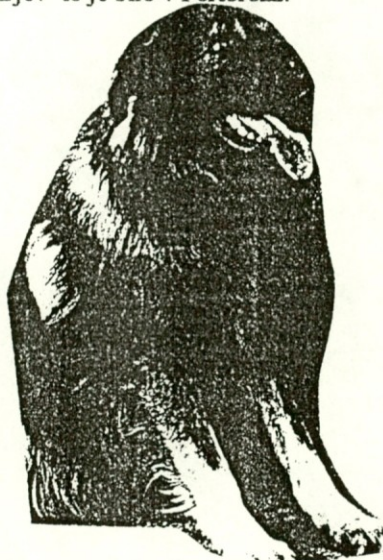

Boki!

Letos vam bom predstavila nekaj pasem psov. Slovenci imamo samo eno priznano pasmo in odločila sem se, da opišem prav to. No, to je kraški ovčar, ki je po Sloveniji že zelo razširjen. Je močan, srednje velik pes. Barva: železno siva, čim temnejša, zlasti po grebenu, po trebuhu in sprednjem delu nog pa svetlejša. Ima dolgo življenjsko dobo.

Do sedaj je imela ta pasma trnovo pot. Poznali so jo samo nekateri poznavalci. 8.5.1993 pa so se

odločili, da bodo pripravili prvo razstavo kraških ovčarjev- to je bilo v Portorožu.

Največji poznavalec kraških ovčarjev je Ivan Božič, ki mu ne uide še tako majhna napaka (naj povem, da ocenjuje držo repa, dlako, noge, prsi-skratka vse).

Na tej razstavi je dosegel vrhunec (se pravi, da je bil najlepši izmed najlepših) Oron iz Ruš. Pohvalimo pa se lahko tudi ptujčani, saj je najlepši v razredu zrelih bil Mego iz Vrhnika. Po vseh naporih kaže, da se obeta lepa prihodnost kraškim ovčarjem.

Adijo!

ANA

RADA SE IGRAM

V šoli se vsak dan dogaja kaj zanimivega, zato vedno in različna sporočila. Še posebej zanimiv plakat sem opazila v domače igradke, sem se udeležila likovne delavnice. Bilo nas je volne. Iz nje smo uspeli napraviti nekaj lepih lutk. Iz barvastega papirja pa so nastali prikupni črvički. Vse izdelke smo razstavili, tako da so si jih lahko ogledali še drugi učenci. Bilo je prijetno in zanimivo. Z učiteljicami, ki sta vodili likovno delavnico, smo se dogovorili, da se vidimo vsak mesec. Se že veselim!

METKA, 5c.

PRED MANO SO BILI ODLOČILNI TRENUTKI

Zjutraj, ob 8. uri, smo se odpeljali v Maribor. Imeli smo nogometno tekmo. Naš nasprotnik je bil Koper, doslej najmočnejša ekipa.

Tekma je bila napovedana ob 10. uri. Ta tekma je odločila, kdo bo državni prvak v Sloveniji. Ko smo prišli tja, so nas lepo sprejeli. Pokazali so nam slačilnico. V njej smo se preoblekli in pripravili. Med tem časom so se že pripeljali igralci Kopra. Mi smo računali na zmago. Preden se je tekma začela, smo se igralci lepo športno pozdravili. Prvi polčas smo bili enakovredni. Naš trener se je jezil, ker nismo izkoristili priložnosti za gol. V drugem polčasu smo bili boljši. Skoraj smo dali gol, vendar je vratarja rešila vratnica. To je bila naša zadnja priložnost, kajti sodnik je odpiskal konec srečanja. Sledile so enajstmetrovke. Trener je izbral strelce. Bil sem eden izmed njih. Bilo me je strah. Razmišljal sem, kako bom streljal. Streljal sem zadnji. Bil sem tisti, ki bo odločil o zmagi ali porazu. Pred mano so bili odločilni trenutki. Žogo sem postavil na enajst metrov in se pripravil na strel. Sodnik je zapiskal, da lahko streljam. Sreč mi je močno utripalo. Vsi gledalci so gledali vame. Trener je pričakoval zmago. Streljal sem. Moj strel je bil močan, vendar izkušeni vratar je branil. Misli sem, da se bo porušil svet.

Bili smo poraženci. Vsega sem bil kriv jaz. Trener me je tolažil in prav tako moji soigralci. Vsi smo bili žalostni. Takrat smo bili v Sloveniji drugi. Tega nikoli ne bom pozabil.

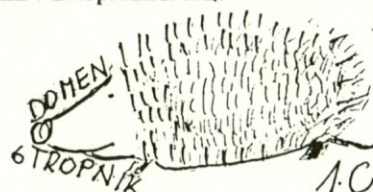
DEJAN, 8.a

Sanje ali skušnjava - to je zdaj vprašanje

Mojca Pokrajculja je živela v sirotišnici. Sobo je delila z Rdečo Kapico, Trnuljčico in Sneguljčico. Uboga Pokrajculja je poslušala rock glasbo, zato so jo sostanovavke, ki so bile otroci cvetja, ljubezni(hipiji) neprenehoma pretepale in izkoriščale. Nekega dne se je Mojci Pokrajculji porodila misel, da bi pobegnila. Izpeljala jo je. Tavalala je po vele mestu Ptuj in si služila denar kot ponivalka avtomobilskih šip. Spoznala je Tarzana ter ponivala posodo v okrepčevalnici Semaforček. Imela sta skupne sanje, ki sta jih nameravala uresničiti. Vsak dan sta shranila vsak 10 SIT, da bi lahko nekoč odprla privatno komunalno službo. Vse je teklo kot po maslu. Kmalu sta Mojca Pokrajculja in Tarzan živela srečno. Ampak nekega dne je Pokrajculja spoznala Martina Krpana, Pepelko in 7 palčkov. Ti ptujski razgrajči so ji pokazali magični svet pokra. Pokrajculja je postala odvisna od poker avtomata in kmalu je pognala ves prigarani denar.

Tarzana je s tem tako prizadela, da se je vrnil v šolo. Ko je dokončal študij, je postal uspešni odvetnik. Mojca pa se je sčasoma pobrala. Sedaj je zaposlena v avtopralnici Rai.

Alenka, 8.c

UČITELJICA JE VPRAŠALA UČENCE,
KATERI PLOD ZRASTE V JEŽICI.
ROBI JE ZAKRIČAL,
DA V JEŽICI ZRASTE JEŽ!

BRINA IN IN MAŠA, 1.A

TORBA ME JE NESLA V NAROBE ŠOLO

Že zjutraj sem ugotovila, da bo šlo ves dan vse narobe, saj je v sobo prikorakala torba in me zbudila. Nato me je optala na rame in me nesla v šolo. V naši učilnici so v klopih sedeli učitelji in ko sem vstopila, so vstali in me pozdravili. Debelo sem pogledala. Ničesar nisem razumela. Pridivil je najbolj poreden otrok: „Dobro jutro, g. ravnatelj!“ so ga pozdravili učitelji. Misli sem, da se mi je utrgalo. Odšla sem na hodnik. Ojoj, groza! Metla je pometala s čistilko, vijaki pa so s hišnikom popravljali vrata. Stekla sem na dvorišče. Rada bi našla svoje sošolce. V telovadnici je bil pravi direndaj. Moji sošolci so frčali po zraku, saj so si jih podajale žoge. Mogoče pa bo boljše v kuhinji, sem si rekla. Že v jedilnici sem zaslišala krike. Groza! Dva lonca sta ravnokar tlačila kuharico v lonec. Kuhar pa se je boril z vsemi štirimi, da ga niso stlačili v pečico. Komaj sem jih rešila. Da se tudi meni ne bi kaj takega pripetilo, sem tekla, toda nikamor nisem pritekla. V tistem hipu me je zbudila munica. Vsa srečna sem ugotovila, da so to le sanje.

ŠVILJA IN ŠKARJICE

Jasna, 4.c

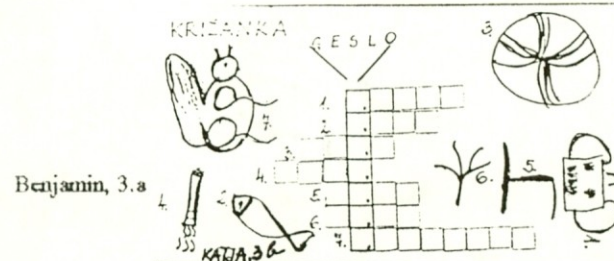
MUCA

Muca v šolo je hodila,
mi - jav, mi - jav, mi - jav,
da bi se pisati naučila,
mi - jav, mi - jav, mi - jav.

V klopi muca sedi,
mi - jav, mi - jav, mi - jav,
pa skozi okno gleda,
mi - jav, mi - jav, mi - jav.

Ker se muca tako nič ne nauči,
mi - jav, mi - jav, mi - jav,
jo učiteljica domov napodi,
mi - jav, mi - jav, mi - jav.

Muci je vseeno bilo,
mi - jav, mi - jav, mi - jav,
saj šola tako ni za njo,
mi - jav.

The End

1 SPROUT NE PO

NE VOZITE PO
UCENIH,

1023

SWA TE SLADKA

JAZZ SEN DIABETIC

RA JE POČAKAJTE
NA UČITELJE.

ALL THE WORLD
AND
A

A collection of various stylized, textured letters and symbols, including 'K', 'E', 'O', 'D', 'T', 'F', 'M', 'N', 'Z', 'A', 'B', 'C', 'G', 'H', 'I', 'J', 'L', 'P', 'Q', 'R', 'S', 'U', 'V', 'W', 'X', 'Y', and 'Z', arranged in a scattered pattern. The letters are rendered in a bold, blocky font with a grainy, stippled texture, giving them a three-dimensional appearance. They are scattered across the page in various orientations, some upright and some tilted. The background is a light, mottled grey.

A collage of the words "CLEAN", "NICE", "D", "NICE", and "ME" in various sizes and orientations, creating a dynamic, abstract composition. The words are rendered in a bold, blocky, sans-serif font, with some letters appearing slightly blurred or overlapping, giving a sense of movement and depth. The background is a light, textured surface, possibly paper or fabric, which enhances the tactile quality of the typography. The overall effect is a playful and visually engaging arrangement of simple words.

DECEMBER 1941

Spontade

The diagrams illustrate the stages of root canal filling:

1. The crown is filled with a restorative material, and the root canal is empty.
2. The filling material is extended down the root canal to approximately one-third of the way down.
3. The filling material is extended further down the root canal to approximately two-thirds of the way down.
4. The filling material is extended to the apex of the root canal.
5. The filling material is extended to the apex, and the root canal is completely filled.

Kot smo opazili, ste zelo radi kracali grafite na plakat. Odločili smo se, da vam bomo dali še velikokrat možnost za sprostitev vaše umetniške žilice. Vendar, ker vsega vašega besednega zaklada (beri grafitov) nismo mogli stlačiti na A3 format, smo jih izbrali samo nekaj, ki pa vseeno lahko pristanejo v našem zvezku za grafite (če jih zbirate seveda). OK. Tu jih imate, vaši so. A koga skrbi? Mogoče Lennona, ampak on je mrtev. Se slišimo.

Maia
Moica

Likovno uredil: Ivan